

عنوان مقاله:

هویت پایدار در معماری گذشته ایران

محل انتشار:

اولین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمود شیرازی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد جلفا

خلاصه مقاله:

با توجه به کاهش منابع انرژی فسیلی و آلودگی روز افزون محیط زیست، توجه به اندیشه ها، تفکرات و روش های ساخت بناهای سنتی ضروری می باشد، زیرا از یکسو باعث حفظ محیط زیست و از سوی دیگر باعث ایجاد آرامش و آسایش ساکنین می شود. معماری بومی که بر اساس اقلیم، فرهنگ، مصالح موجود و غیره شکل می گرفته است می تواند الگوی مناسبی برای معماران امروزی باشد. در این مقاله از روش کیفی-توصیفی مبتنی بر مطالعات کتابخانه ای و میدانی استفاده شده است، با این فرض که در معماری سنتی معماری پایدار به طور نسبی رعایت شده، می خواهیم به این سوال پاسخ دهیم که چگونه می توان از این تجربیات و این معماری، برای شکل دهی به اصول معماری پایدار در کشور خودمان استفاده کنیم. بعد از تعریف طراحی پایدار و اصول آن به طور مختصر معماری بومی مناطق مختلف ایران با اقلیم های مختلف معرفی شده است و ارتباط آن معماری با انسان و طبیعت بررسی شده است.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، معماری بومی، طراحی پایدار، اصول طراحی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544271>

